Oponentní posudek na bakalářskou práci Jitky Kybalové Lekce Jazzové sekce

1. Opomíjím grafické chyby (např. viz. str. 16), kde autorka opomněla v kurzívové zpovědi změnit kasu a pokračovala v kurzívě i tam, kde měla změnit písmo na obyč.
2. Konstatuji, že interpunkce v tzv. doslovných přepisech je děsivá a že i v tzv. doslovném přepisu by neměly být hrubky („mě“ a „mně“ musí být v pořádku i v argotu).
3. Tvrdím, že srovnávat Palacha a Wonku mi připadá nemravné (str. 25).
4. Schází mi **a)** přesně formulovaný rozpor mezi ambicemi pana Huňáta a pana Srpa po roce 1989, který vedl k rozdělení bývalé Jazzové sekce na dva subjekty (Unijazz a Artfórum), **b)** popis a vysvětlení konfliktu mezi Jazzovou sekcí a novou mocí po roce 1989.
5. Vadí mi zjednodušená (černobílá) historická interpretace posledních pěti let tzv. normalizace.
6. Konstatuji (aniž bych si chtěl hřát svou polívku a své tvrzení, že doslovný přepis dělá z narátorů idioty), že doslovný přepis v případě této bakalářské práce dělá z narátorů lidi s jazykovou úrovní kopáčů a že tento rozpor je v případě této práce mimořádně markantní, protože příběh vypráví autorka (nikoliv narátoři), která si z výpovědí jednotlivých narátorů vybírá ty pasáže, které podporují její příběh, a zatímco její čeština je zralá a dobrá (včetně několika až poetizujících vět v úvodu některých kapitol), výpovědi, které na její text vždy bezprostředně navazují, jsou vedeny jazykem „lumpenproletariátu“, což působí ohavně.
7. Tvrdím však, odhlédnuto od předchozích šesti výtek, že bakalářská práce kolegyně Kybalové je přehledná, odpracovaná, dobře motivovaná a užitečná. Navrhuji, aby se hodnocení pohybovalo v rozpětí **25-29**.

V Praze, 21.9.08
Mgr. Jan Kašpar